

Sancteiddrwydd

Darlleniad: 2 Pedr 1: 1-11

Clodforwn dy enw, O! Arglwydd dyrchafedig, ti yr hwn a fawrygir gan y seraffiaid:

‘Sanct, Sanct, Sanct yw Arglwydd y Lluoedd; y mae’r holl ddaear yn llawn o’i ogoniant.’

Unwn ninnau gyda’r seraffiaid mewn moliant am dy sancteiddrwydd:

‘Sanctaidd, sanctaidd, sanctaidd, Dduw Hollalluog!
Datgan nef a daear eu mawl i’th enw di:
Sanctaidd, sanctaidd, sanctaidd, cadarn a thrugarog!
Trindod fendigaid yw ein Harglwydd ni!’

O! Arglwydd sanctaidd, yr hwn sy’n trigo mewn goleuni anhygyrch, trig gyda ni yn awr, a thywallt dy fendith arnom yn ystod yr orig hon er dy glod. Darostwng bopeth ynom sy’n groes i’th ewyllys sanctaidd di. Cynorthwya ni i ymdrechu i wybod dy ewyllys, a thrwy hynny wybod sut i’th fodloni. Goleua ein llwybr â llewyrch dy Lân Ysbryd, fel y dilynem yn ôl camau dy Fab, yr hwn a’th lwyr fodlonodd. Cadw ni rhag cwmpo i’r temtasiynau y ceisiwn eu gochel yn ein gweddïau. Na chaniatâ i’n temtasiynau fod yn fwy na’n gallu i’w gwrthsefyll.

Sancteiddia ein hysbryd yn gyfan gwbl er dy glod. Sancteiddia ein serch, ein hewyllys, ein dymuniadau, a’n myfyrdodau. Yn wir, bydded i ti sancteiddio a bywiocau ein holl gyneddfau. A dywedwn gyda’r Pêr-ganiedydd:

‘O! Cymer fy serchiadau’n glau,
Fy Iesu, bob yr un;
A gwna hwy yn eisteddfa bur,
Sancteiddiaf it dy Hun.’
‘Gwna i bob meddwl, a phob chwant,
Dynnu i fyny fry,’

Clodforwn dy enw o'r newydd am efengyl ein Harglwydd a'n Gwaredwr Iesu Grist; yr efengyl sy'n trawsffurfio ac yn adnewyddu ein meddwl, a'n galluogi i ganfod yr hyn sy'n dda a derbyniol a pherffaith yn dy olwg. Bendigwn dy enw sanctaidd am i ti yn dy drugaredd ein geni ni i fywyd newydd yng Nghrist, ac am i ti drwy ei allu dwyfol ef roi i ni bob peth sy'n angenrheidiol ar gyfer gwir grefydd. Mawrygwn y gras sy'n ein galluogi i farweiddio'n chwantau twyllodrus, ac i wisgo amdanom y natur ddynol newydd sydd wedi ei chreu ar ddelw Duw mewn cyfiawnder a sancteiddrwydd. A thrwy nerth dy ras ynom rhedwn ras y ffydd yn gywir, yn gadarn, ac yn selog gan ddefnyddio'n holl egnïoedd a'n doniau er dy glod.

‘O! Sancteiddia f’enaïd, Arglwydd,
Ym mhob nwyd, ac ym mhob dawn;
Rho egwyddor bur y nefoedd
Yn fy ysbryd llesg yn llawn;
N’ad im grwydro,
Draw nac yma fyth o’ m lle.’

Na fydded i ni chwaith aros yn ein hunfan yn ein gyrfa ysbrydol ond cryfhau yn gyson y grasusau yr wyt ti dy hun wedi eu plannu yn ein calonnau. Trwy gymorth dy Ysbryd ynom boed inni geisio ein gorau glas i rymuso ein ffydd â rhinwedd, a rhinwedd â gwybodaeth, a gwybodaeth â hunanddisgyblaeth, a hunanddisgyblaeth â dyfalbarhad, a dyfalbarhad â duwioldeb, a duwioldeb â brawdgarwch, a brawdgarwch â chariad. Sylweddolwn mai nerth dy Ysbryd Sanctaidd ynom a'n galluoga ni i fod yn helaeth yn y grasusau hyn, a'n gwneud yn y diwedd yn gymwys i'r nefol wlad i fyw, trwy Iesu Grist ein Harglwydd, yr hwn a wnaed i ni yn gyfiawnder, a sancteiddhad a phrynedigaeth. Iddo ef y byddo'r gogoniant yn oes oesoedd. Amen.

Dewi Roberts